

YNGSTE
 Moody. — Her nu her, skal
 eneste vers av Guds ord og
 dig at du tror noe. Moody
 3, 6: «Vi for alle vill som
 te oss hver til sin vel,
 7
 tror jeg det, sier gutten.
 opp så å si å tro det, for
 an med bedrøvelse visste,
 t som var årsak til hans
 du tror altså noe av
 dermed er ikke saken
 ten.
 eller heller ikke sagt, sa
 her nu her, vi er ikke
 t. Nu leser vi videre:
 våres alles misjers-
 m. Tror du det?
 Jeg ikke tro.
 er mere sant det Gud
 del av et vers, og
 an sier i siste halv.
 ikke gutten påstå,
 overbevist om at
 od grunn til å tro
 orate, og blev lost
 forvisning.
 holder tilbake
 apr. 11, 24.
 i k a:
 veien 6, Oslo.
 Ibsenagt 105,
 Rølingen.
 «Salen», Oslo.
 hov p. o., Oslo.
 Lovensdolda.
 Solheimsgaten
 nesamug 6,
 Fjordgløtt,
 ISJON
 Drammen
 Lilleaker.
 anken,
 øveri,
 rk.
 ord-
 ns-
 -

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 2.

15. JANUAR 1932

4. ARGANG

Den kinesiske og indiske misjonsmark

KINA

Fra Kari og Jens Fjeld

Elskede venner i Kristus
 Jesus!

Hvilket herlig privilegium har ikke Herren gitt oss som sitt folk på jord, at vi i dette velsignede Jesu navn kan forkynde syndernes forlatelse for alle folkeslag. Det er jo han som er den av Gud bestemte dommer både over levende og døde, ja gitt av Gud, for at hver den som tror på ham ikke skal fortales, men ha et liv.

Således priser vi hans navn for den herlige gjerning han har gitt dem som elsker ham, at vi kan bringe dette fredens budskap til de mange vi møter på vår vei som er uten Gud og uten håp. Du skal kalle hans navn Jesus, ti han skal frelse sitt folk fra deres synder.

Også ved årets utgang vidner dette navn på sin stille og fredfulle måte gjennom de mange ting som bærer preg av at navnet Jesus er blitt forkynt. Priset værret Herren for at budskapet har rukket dette land, hvor avguderiet og tilbedelse til de ting som ikke kan frelse fremdeles er den almendelige religion. Men sannheten om Jesus-navnet har også trengt sig inn blandt dette folk, og vi er glad for å kunne si det bryter med avguderiet i hjerter og blir der hvor det glade budskap hjem mottatt og trodd. Det setter hjertene i brann for det som er ekte og bringer virkeligheter inn i deres liv.

Av gudstibederne vil gjerne ha noe synlig når det tales om a tude Gud, men vi priser Gud som har sendt oss Jesus Kristus. Han har forklart ham, og ved Sønnen har vi adgang til Faderen.

Det er med takk til Gud, for hans godhet mot oss under den forløpne tid vi kan prise hans navn. Gud ga oss velsignede dager de 2-dages møter her på stasjonen i høst. Noen kom frem til forborn både for åndelig velsignelse og også for legemet. I broder Kuols landsby hadde de kristne gjort istand til 2-dages møter. De hadde ikke noe passende hus men hadde leid en teltduk og trukket den over gårdsplassen. Herren ga oss dyrebare møter sammen med folket som interessert lyttet til evangeliets budskap, og priste Gud for at han også i dette land ikke lar sig forbli uten vidnesbyrd, men stadfester sitt ord.

I en landsby hvor det er noen få troende hadde vi møter formiddag og ettermiddag i en av brødrenes gårdsplass, og her kjentes det riktig dyrebart å kjempe livet ord. Det var jo ikke så varmt å være ute, men fol-

ket var interessert og mellom møtene var det stadig noen som ba oss om å fortelle mer om Jesus. Også i en landsby hvor en troende har innredet et sted så man kan samles ga Gud en herlig anledning hvor Gud talte til folket gjennom vidnesbyrdene. Noen kom frem til forborn, halleluja.

Vi vil hermed bringe vår hjerteligste takk til vennene for all eders hjelp under det svunne år. Det har også dette år vært uroligheter over disse trakter, og når dette skrives er det agitasjon mot Japan og urolighetene i Mansjuria som har bragt folket i spenning. Man vet ennå ikke hvad det vil bli til. Her er opstakt plakater i denne by med påskrift: «Drep alle japanesere!»

Herren Jesus har vært god mot oss under det svunne og i hans fortrolige samfund får vi erfare at hans nåde er nok fra dag til dag. Vi ser at vår gjerning ikke er forgjeves. Noen er med og priser Herren for hans sannhets ord som er blitt til hjelp og frelse for dem ved troen på Jesus Kr.

stus. De levte tidligere uten å kjenne den eneste sanne Gud.

Det siste halvår er 13 kinesere blitt begravet med Kristus i dåpen, og vi priser Herren for hans veigjæringer mot sitt folk, og for de opmuntringer han gir oss i arbeidet. Vi vil bringe ham takk og pris for alt. Må Herren rikelig velsigne sitt folk som så trofast har hjulpet oss i året som gikk.

Hjertelig hilsen

Kari og Jens Fjeld.

INDIA

Fra Rachel Edwardsen

12. desbr. 1931.

Elskede misjonsvenner!

«Så tenge solen skinner, skal hans navn skyte friske skudd.»

Salm. 72:5

Hvor det er godt å ha disse evig uforanderlige, styrkende og herlige løfter å klynge sig til i disse foranderlige, ja, meget bevegede tider, hvor det ser ut som alt er i oppløsning. Min Jesus ga oss også et spesielt trøstens ord for slike tider: «Himmel og jord

skal forgå, men mine ord skal ingenlunde forgå.» Ovenfor sterte ord er blitt mitt holdepunkt i disse dager. Så lenge solen skinner skal Guds ords sæd spire og bære frukt. Det opmuntrer en såmann. Ennu er nådens hus-holdning, ennu skal Jesu navn skyte friske skudd. Lovet være Jesus. Hvilken nåde og forrett å få så ut livets ord, selv om det skjer i skrøpelig, i frykt og beven, ja, endog tnder tårer. Guds ord er levende og har spireneven i sig.

Str. Wergedal og jeg er i disse dager ute i distriktet, 30 eng. mil fra Karwi. Dag etter dag har vi ved Guds nåde fått gå ut i landsbyene, og hver dag, synes jeg, gir mig et dyper innblikk i hedenskapets mørke. Andelig og moralsk så lavt sunkne at det er vanskelig å forstå, at mennesker skapt i Guds bilde kan synke så lavt. Men Guds ord taler også om det. «Som de selv (avgudene) er, blir de som gjør dem, hver den som setter sin lit til dem.» Og i Rom. 1, 18—32 beskrives

deres tilstand som bytter den uforgjengelige Guds herlighet bort mot et billede, en avbildning.

Iforgårs på hjemveien til vårt telt, gikk vi forbi et tempel for den blodtrøstige gudinnen kali må = sorte mor. Vi fikk lov til å gå inn og se, og for mig står det templet som billedet på selve hinduismen. En bygning av sten, utenpå kalkvasket og ganske pen, naturligvis en meget finere bygning enn de hus folk bor i, deres er nemlig av jord. Men innenfor, — aldri glemmer jeg vel det syn! Mørkt og atter mørkt, ingen hvit farve lyste op, intet vindu slapp lyset inn, uhyggelig i luften. Og så det grusomme avgudsbilde av sten, heslig var det rett og slett. Og til denne gudinne ofres det når sykdom kommer på o. s. v. Og presten sier: «Idag er kali så sint, idag må dere ofre dette og hints.» (Gjeter ofres meget). Når så presten har fått tilfredstillet all sin lyst, da er gudinnen nådig igjen. Det er tusener på tusener av prester og «hellige» menn, fakirer, sadhuer, braminer, pujari, og hvad de enn kalles, som har et lettvtint levebrød, mens skarer på skarer lever i den ytterste fattigdom, og må arbeide så å si både natt og dag for å få fra hånden til munnen. Og disse prester holder folket nede i den største overtro og mørke, mens deres egen livsførsel ikke tåler å komme i lyset. De frykteligste ting foregår i religionens navn. A se disse nakne, askebesmurte menn med langt, tjavset hår og sanselighet og begjær skrevet på deres ansikter, er som et billede av synden selv. Noen kan tenke jeg tegner billedet for mørkt, men saken er at tilstanden innenfor hinduismen er så fryktelig at den ikke tåler å beskrives. Ens ord blir milde og moderate i forhold til hvad virkeligheten er. Og når så meget synd rummes innenfor religionens ramme, så kan enhver selv tenke sig at folkets tankegang må være på et lavt nivå. Og det er den. Ja, dette er ikke noe jeg har lest mig til, men som vi stadig ser for våre øine ved å gå blandt folket og komme i samtaler med dem. Våre hjerter blir beveget når vi ser den materielle nød, usle landsbyer, megen sykdom og ubarmhjertighet. Men den åndelige tilstand er dog meget, meget verre. Og en mangler ord til å beskrive den nåde som er bevist det folk som kjenner og elsker Jesus. Så lenge jeg lever, ønsker jeg å prise Herren av hele hjertet, for hans herlige frelse, og hvad det menes å ha samfund med den levende Gud. «O, at menneskene vilde prise Herren for hans godhet og for hans un-

James Hudson Taylor

Kina Innlandsmisjons far. — Et hundreårsminne

Det er i år 100 år siden pioneren James Hudson Taylor blev født i byen Lingsley i England.

Et av de navn som klinger meg til og et temmelig sjøisommelig arbeid på misjonsmarken. I mine tidligste år hadde jeg mange anledninger til å lære bønne og Guds ords verdi å kjenne. Det var mine foreldres største glede å tale til mig om Gud, men tross alle tilskynelser og opmuntringer forblev mitt hjerte allikevel uforandret.

Mens jeg befant mig i denne sinnstilstand, kom jeg i berøring med personer som hadde tvilende og fritenkeriske anskuelser, og jeg antok kun altfor takknemlig deres lære, idet jeg mente å ha funnet en måte å undslippe den dom som måtte vente de ubodferdige, dersom vel å merke mine foreldre hadde rett, og Bibelen talte sant.»

Mens den unge Taylor således tilsynelatende drev lenger og lenger bort fra Gud, var disse år allikevel en slags lutningsperiode i hans liv.

15 år gammel kom Hudson Taylor over en liten traktat, hvor han stanset op for ordene «Kristi fullbragte gjerning».

Den neste tanke som meldte sig var: «Hvis hele verket er fullbragt, og hele gjelden betalt, hvad er det da tilbake for mig å gjøre annet enn å bøye mine kne og motta denne frelse og Frelseren.»

Det gikk flere dager, sier Taylor, før jeg våget å innvie min

da Guds time kom, blev min helbred styrket, og mitt liv var spart, og styrke er blitt skjenket mig til og et temmelig sjøisommelig arbeid på misjonsmarken.

I mine tidligste år hadde jeg mange anledninger til å lære bønne og Guds ords verdi å kjenne. Det var mine foreldres største glede å tale til mig om Gud, men tross alle tilskynelser og opmuntringer forblev mitt hjerte allikevel uforandret.

Mens jeg befant mig i denne sinnstilstand, kom jeg i berøring med personer som hadde tvilende og fritenkeriske anskuelser, og jeg antok kun altfor takknemlig deres lære, idet jeg mente å ha funnet en måte å undslippe den dom som måtte vente de ubodferdige, dersom vel å merke mine foreldre hadde rett, og Bibelen talte sant.»

Mens den unge Taylor således tilsynelatende drev lenger og lenger bort fra Gud, var disse år allikevel en slags lutningsperiode i hans liv.

15 år gammel kom Hudson Taylor over en liten traktat, hvor han stanset op for ordene «Kristi fullbragte gjerning».

Den neste tanke som meldte sig var: «Hvis hele verket er fullbragt, og hele gjelden betalt, hvad er det da tilbake for mig å gjøre annet enn å bøye mine kne og motta denne frelse og Frelseren.»

Det gikk flere dager, sier Taylor, før jeg våget å innvie min

søster i min glede, og da først etter at hun hadde lovet ikke å meddele min sjels hemmelighet til noen annen.

Hudson Taylor helliget sitt liv og sitt alt til Guds tjeneste, og det gikk ikke mange måneder, før det inntrykk festnet sig i hans bevissthet, at det var i Kina Gud hadde bruk for ham. Det var meget få misjonsselskaper som på den tid hadde arbeidere i Kina som tildels var lukket for all evangelisk virksomhet og det fantes kun få bøker som kunde gi opplysning om landets befolkning og forholdene inne i riket.

Hudson Taylor erfarte imidlertid at en prest i hans fødeby hadde et eksemplar av Medhurst's «Kina». Han bespøkte presten, som lånte ham boken, idet han først spurte hvorfor han ønsket å lese den. Taylor fortalte da uten forbehold, at han følte Gud hadde kallet ham til misjonsarbeid i dette land.

Medhursts bok betonet særlig lægemisjonens store betydning, og Hudson Taylors opmerksomhet blev derfor straks henledet på medisinske studier som den beste forberedelse til dette arbeide. I samråd med foreldrene reiste han efter et forberedende kursustil Hull for å ta sin lægeeksamen.

Det var avsluttet i disse år han tok følgende beslutning: «Når jeg kommer til Kina, vil jeg ikke

Forts. 4. side.

Forts. 4. side.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.
Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Røsten, Post boks 32, Sarpsborg.
Abonnementspris er: 1 lossalg 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adressforandringer, skriftlig opplyselse og betalinger skjer til ovenstående adr.

interessere leserne mottas med takknemlighet.
Bruk bladet som ditt eget og vær mer og bidra efter evne å gjøre det alsidig og leseverdigg.

Hjemmet i Børselv.

I Børselv, Finnmark, er efter meget strev og møje reist et prektig hjem for gamle. Som man vil se av brevet fra str. Dorothea Klem, har man hittil makket å betale ialt 16,000 kroner på bygget.

Det gjenstår imidlertid ca. 11,000 kroner av gjelden. Av befolkningen der nord kan man som bekjent vente sig liten eller ingen økonomisk hjelp. Folket lever i små låk og de fleste har stort besvær med å kunne skaffe sig det nødvendige til livets opphold.

Verst stillet er de ensomme gamle, som ikke har noe sted å tilbringe sin alderdom.

Det er en virkelig samaritangjerning våre søstre der nord øver i sitt arbeid for disse gamle. Og de fortjener i høi grad vår hjelp og støtte.

Nettopp nu er det endel penger som må ut. Og hurtig hjelp er dobbelt hjelp. Vær da med og gi ditt bidrag, stort eller lite. Ja, kanskje det var noen som Gud har velsignet med timelige gaver, som kunde være med å nedskjære gjelden til et lavmål.

Jesus sier, at «hvad I har gjort mot en av disse mine minste små, har I gjort imot mig.»

«Der er dem som strør ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn hvad rett er, og det blir dog kun fattigdom». Ordspr. 11, 24.

Vær da med og gi din skjerv i Jesu navn. Beløpene kan sendes til str. Klems kasserer: Thea Finnerud, Danvik, Drammen, eller også til Misjonsrøstens ekspedisjon, som vil kvittere i bladet.

Til misjonsvenner nær og fjern.

Misjonær F. O. Schrøder i Kina, med hustru og 8 barn, trenger å komme hjem til Norge for hvile. Broder Schrøder og hustru har vært ute i over 9 år med evangeliet, og Herren har rikelig velsignet deres arbeide. Skarer av hedninger som ikke kjente Jesus er kommet til troen, er blitt frelst og døpt i vann og And, priset være Gud. Vi som er hjemme og sitter ved tølet, og hjelper med våre forbønner og midler, skal få vår andel i arbeidet når høstens Herre som meget snart kommer, skal gi enhver efter hans gjerning.

Til familien Schrøders hjemreise, trenges der mange penger, da familien er stor og reisen lang, ca. kr. 7500. Beløpet er stort, men vår Gud er rik og mektig til å ordne det hele til hjemreisen. Han vil legge trangen til å hjelpe på vennene, så hjertene blir åpne at de med glede vil gi efter deres evne.

Kjære Guds barn og misjonsvenner, hvor du enn er, føler du Herren legger Schrøders hjemreise på ditt hjerte, nøl da ikke, men send ditt offer til misjonær F. O. Schrøders kasserer A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo, og Herren skal lønne dig.

Broderhilsen
J. S. Wold.

Finnmark

Hjemmet i Børselv.

Børselv 29. 12. 1931.

Til Misjons-Røsten, Sarpsborg. Jesus Kristus er igår og idag den samme, ja til evig tid.

Hebr. 13, 8.

Når vi nu nærmer oss årskiftet vil vi gjerne herigjennem få sende alle venner de beste ønsker om Guds rike velsignelse for året. Må han som har begynt den dugjerning få fortsatte og fullførte i oss alle. Santidig vil vi takke Gud først, men også alle dere som i det år som er gått har vært med i gjerningen. Takk for hver oppmuntring og takk for hver bønn.

Vi har nu lagt det meste av mørketiden bak oss også denne gang. For min del har den ikke ført tatt så hårdt på legemet. Dog vår Gud er god som inntil idag har holdt oppe. Fienden setter jo også inn med spørsmålet om hvordan det skal gå. Han preker om å se på vennene, de hjelper jo ikke så gjelden kan bli betalt.

Kina

Pai Hsiang Hsien Hopei, N. China 19. des. 1931.

Kjære venner i Sarpsborg.

Fred i Kristus Jesus!
Hjertelig takk for kr. 160 som er oss blitt sent gjennem br. Aar-mo, og som vi har mottatt. Det var jo gildt for oss å kunne mota dette fra vennene i Sarpsborg, og må Herren rikelig lønne eder igjen for alt som gjøres for arbeidet i dette land. Vi er også gla ved å kunne se eders trofasthet i arbeidet, og det skulde vel være uødvendig å minne eder om det deilige ord som lyder: «Men I, vær frimodige og lar ikke eders hender synke! Thi der er lønn for eders gjerning.»

Gud er trofast og i samfundslivet med ham gir han oss nåde og kraft til å stride troens godstrid på den plass han har satt oss så hans navn kan bli forherliget i oss og igjennem oss. Vi er også glad ved å kunne se Herrens hjelpende hånd i gjerningen her som han har gitt oss, og døre åpnes hvor der spørres om arbeidere for å forkynne korsets evangelium. Vi var just ute i en landsby igår og så på et sted hvor en mann tilbød oss fritt hus til å ha møter i om vi kunde overkomme å vidne for folket i hans landsby som består av en befolkning på 800 hjem. Også her på stasjonen arbeider Gud blandt oss, og vi ser forventningsfullt fremover mot de dage som ligger foran om Jesus dryger da det jo alltid blir noen ekstra møter under julen og den 8. jan. begynner vi med tre dages møter her. Herren rikelig velsigne eder og vær så hilset på det hjerteligste med takk for alt i det gangne år og vil vi ønske eder alle et velsignet nytt år.

Kari og Jens Fjeld.

Men lovet være Gud inntil idag har hans tale holdt: «Bi på Herren, vær trostigg, ja, bi på Herren.» Ved hans nåde: har vi fått feste troesblikket på ham som er trofast.

Sender et billede med av hjemmet. Der kan, når vi kommer i orden med senger og sengetøi etc. bli plass til 10—12 gamle. Vi har nu 4 som skal ha sitt. Er takknemlig for tøl som er sendt oss. Når de gamle kommer hit har de bare ting som ikke kan brukes, så alt må skaffes.

Mange er det også som kommer og spør om klær og mat. Her kjenner vi jo til forholdene i de forskjellige hjem og det er godt å kunne som Jesus sier: «Gi den som ber dig og vend dig ikke bort fra den som vil låne av dig.»

Støre ting har Gud gjort mot oss. Meget er det enda som mangler, men der er dog betalt ca. kr. 16.000,00. De resterende ca. kr. 11.000 som står igjen før alt er betalt, venter vi på med lengsel og bønn til ham som har ordnet alt inntil idag.

Be med oss at hans vilje må skje med den enkelte av oss i det nye år, så hans navn måtte bli stort for hjertene og lovsangen lyde.

Hilsen med 1. Samuel 15, 22 og Matt. 25, 40.

Søster Emma hilser hver især.
Dorothea Klem.

Årsberetning

for 1931 for Den norske Congomisjon.

Siden 21. september 1930, da vi sist var samlet til årsmøte, har Den norske Congomisjons virksomhet ute og hjemme vært utsett for forskjellige prøvelser som Herren i sin nåde har ført oss lykkelig igjennem, således at vi på denne dag etter kan reise vårt Eben-Ezer, og si: «Hitinntil har Herren hjulpet.»

Hvad hjemmarbeidet angår har der stadig innkommet. — omenn til sine tider i siste pobleikk — tilstrekkelige midler til br. Alb. M. Christiansens ordinære behov. I tiden fra 21 8 30 til 20 9 31 er således innkommet tilsammen kr. 3403.88. For beløpene har jeg kvittert spesifisert i Misjons-Røsten og Misjonæren, hvorfor jeg finner det upåkrevet å ta tid til å gjenta denne spesifikasjon her.

Da br. Christiansen imidlertid, som jeg skal komme tilbake til senere, har fått anvist grunn til misjonsstasjon, og har gått igang med bygging av sådan bygg der behov for en ekstraordinær forsendelse av midler. Dette så det lenge ut for å være vanskelig å gjennomføre. I oktober 1931 følte imidlertid endel av vennene i Oslo og Sørkedalen sig tilskyndet til å arrangere en festlig sammenkomst med formål å samle midler i dette hjemmet. De på denne fest innsamlede midler kr. 336.73 med tillegg av det beløp der allerede var i kassen blev straks sendt br. Christiansen. Forutsatt at vi i løpet av de nærmeste dage blir satt istand til å sende den ordinære termin pr. 1/1 1932, har br. Christiansen ved disse forsendelser, foruten de tidligere fastsatte ordinære kvartalsterminer, fått sig tilstillet kr. 1150.00 av de kr. 1200

som han efter egen opgave trenger til bygging av stasjon.

I den aller siste tid har det meldt sig en ny vanskelighet for vår virksomhet. På grunn av den norske kronens fall i forhold til belgiske francs, som er den myntsort Christiansen må benytte, vil det efter den nuværende kurs være uødvendig hvert kvartal å sende kr. 675, istedenfor som nu kr. 450, hvis br. Christiansen skal få uttalt det samme antall belgiske francs som tidligere.

Da vi var samlet til vårt forrige årsmøte hadde br. Christiansen sin bopel i Kinganda, en liten by i det distrikt hvor han hadde opholdt sig første gang han var ute på misjonsmarken.

Der hadde imidlertid i den tid han hadde vært hjemme i Norge, inntrefft sådanne forandringer i dette distrikt, at et fortsatt arbeid der viste sig umulig, og i et brev av 27. januar 1931 forteller han at han har forlatt Kinganda for å slå sig ned i Idiofa territorium i Lasai distrikt. Flytningen medførte dog ikke at han forlot den stamme han tidligere hadde virket blandt, da folket på den nye sted er en understamme av Bambundastammen og de nærmeste byer Bambundabyer.

I dette distrikt som administreres av en misjonsvennlig embedsmann, utså br. Christiansen sig da en plass, som var skikket for misjonsstasjonen han hadde foresatt sig å oppføre, og fikk straks administrasjonens tillatelse til å opta virksomhet og bygge sin stasjon på stedet.

Imidlertid utbrøt der en ondartet epidemid der medførte at myndighetene utstedte reiseforbud i distriktene omkring Idiofa. Br. Christiansen opholdt sig i denne tid på etpar andre misjonsstasjoner, hvor han ved Guds nåde fikk være til hjelp og velsignelse.

I april 1931 kom han igang med virksomheten på det nye sted, og har nu opført 7 huser til de innfødte, en kjøkkenbygning, et skolehus og et litet beboelseshus for ham selv. Videre har han påbegynt et forholdsvis stort forsamlingshus.

Br. Christiansen har i det forløpne år fått nåde til å begrave ca. 15 sjele i dåpen, således at der nu er ca. 25 troende døpte der ute. Videre har han ca. 25 barn hos sig på stasjonen. Han har daglige møter med de innfødte, likeledes daglig skole. Jeg har i løpet av året mottatt breve fra et par av de brødre som blev vunnnet for Kristus første gang br. Christiansen var ute.

Folket i dette distrikt er meget mottagelige for evangeliet, og br. Christiansen har god hjelp i sitt arbeide av brødrene Petelo Kiteshi, Daniel O'Jentsh, Philippe Mentsala, Jacob Kifulo og Joseph Odiendam m. fl. Om søndagene går de ut i optil tre grupper og forkynner evangeliet i de onnlige gende byer.

Må Herren i sin nåde fortsette velsigne alle disse i deres arbeide for sjeles frelse, og må han gi oss herhjemme nåde til å være tro i det kall han har gitt den enkelte av oss.

ARBEID SOKES

To troende unge gutter søker plass på landet, gjerne i nærh. av S.borg. Henv. i dette blads eksp.

SPRE

Arsmøte i misjon holdtes lørdagens v. Vener fra Kaldalen m. frem. Etter de spilt ønsket ble kommen t. en bønnes Drammen og regn. tatt anskapet ble Derette og så fik venner f. get en s. sen om. gjort de skulde g. br. Christ. talte br. Thorsten Moss og søstre. og være til br. G. os. Det stansen ønsket over h. sine liv. bønnes i våre år g. vår pl.

SPREDTE FELTER

Arsmøte for Den Norske Congo-misjon (Alb. Christiansen)

holdtes lørdag 2. januar i Hegdehaugens vennekrets' lokale, Oslo. Venner fra Moss, Drammen, Sørkedalen m. fl. steder var møtt frem. Etterat musikkvænnene hadde spilt og sunget noen sanger, ønsket br. Arnt Andersen velkommen til årsmøtet og derefter en bønnestund. Br. E. Syvertsen, Drammen, leste op årsberetning og regnskap for året 1931 (inntatt annet sted i bladet). Regnskapet blev enstemmig godkjent.

Derefter talte br. Larsen, Oslo, og så fikk vi bevertning. Etterat venner fra Drammen hadde sunget en sang, vidnet str. Thorstensen om hvor sikkert Gud hadde gjort det klart for henne, at hun skulde gi sitt misjonsbidrag til br. Christiansens virksomhet. Så talte brødrene Gerhard, Oslo, Thorstensen, Drammen, Lind, Moss og flere, både brødre og søstre. Gud velsignet underbart og våre tanker og ønsker gikk ut til br. Christiansen derute i Kongo. Det blev også nevnt str. Christiansen som er her hjemme og ønsket om Herrens velsignelse over hele familien som har gitt sine liv i Guds tjeneste. Etter en bønnestund skiltes vi med begjær i våre hjertener om å være tro i vår gjerning og stilling hver på vår plass.

G. I.

«Betanias», Arendal.

Et rikelig regn spredte du, o Gud, din arv, den uttømmete styrket due. Salm. 68, 10.

Ja, når vi ser tilbake på det henrundne år, så må vi være enig med sangeren:

«Jeg ser en Gud så stor og skjønn,

hans navn er kjærlighet, og hvad han tar og hvad jeg får,

han møter mig fred».

Det har vært en tid med store velgjerninger fra Herren, både åpenbart i den enkeltes liv og i menigheten. Vi har hatt besøk av mange Herrens vidner til stor velsignelse, og om vi enkelte steder har vært uten predikende brødre blant oss, så har møtene vært sådanne at Guds herlighet har fylt templene og lovsangens toner har lydt til h a m, Lammets som er slaktet. Apb. 5, 6.

Vi har nu ca. 1 måned hatt besøk av evangelist Rein Seehuus, og disse møter har vært til stor velsignelse. Lokalet har vært fylt aftan efter aftan, ja selv om det har vært de siste dager før jul, så var forholdet det samme. En stor interesse utvistes, og det gamle herlige korsets evangelium blev prediket og fremført med kraft og inderlighet, og det beste var at endel unge menn og kvinner — ja også barn — søkte frelse, og de fikk erfare at ordet var sant. «Hver den som påkaller Herrens navn skal bli frelst». Ja, en herlig tid har det vært.

Guds Ånd har arbeidet og veldige budskap i tunger, ledsaget av tyding, har fremkommet og gavene har vært i virksomhet.

I oktober måned 1931 hadde menigheten 20-års dag. Det var 20 år siden menigheten blev ordnet og begynte virksomhet. Dagen blev en høitidsdag. Det var fremmøtt mange venner fra de

nærliggende distrikter, og underlig var det å høre de mange vidnesbyrd, hvorledes Gud hadde møtt de forskjellige mennesker og de blev frelst og sluttet sig til menigheten. Der blev også nevnt de brødre og søstre, som hadde fått hjemkallelseordre og det var ganske mange av våre kjære, som var gått over floden en for en. Vi ventet å se dem igjen på oppstadelens herlige morgen. Ja det er med takk til Gud at vi reiser vårt Eben-Ezer — Hittintil har Herren hjulpet.

Broderhilsen med 2. Tim. 1, 7.

Gunder Gundersen, Uglund, Havstad.

Halden.

Fosseløkken, Halden 4. jan 32. Kjære søskende, — lesere av «Misjons-Røsten».

Må Guds nåde i overflødig mål tildeles eder alle. En lengere tid er nu gått siden der hørtet noe fra oss. Men klart og uforandret lyder enn vårt vidnesbyrd: «Trostfast og sandru er du Herre!» De siste 18—19 måneder har vi erfart sannheten av disse ord mere enn noengang tidligere. Våre behov og vår trang har vært større og dypere enn før og ofte var de naturlige utsikter like håpløse som for Moses foran Rødehavet. Men på samme måte som hans stilling endte i at hele Israel fikk lære en hittil ukjent jubel og lovprisnings-sang, således også her med oss, ære skje Gud.

Ved vår ankomst til Amerika forstod vi snart at til det naturlige vilde vår tanke om å kjøpe vår misjonsstasjon bli helt kullkastet. Tiden vi hadde for å samle de 6000 kroner var svært begrenset; ja så langt gikk det end og at jeg til mine nærmeste der borte en dag i fortvilelse sa: Dersom vi skulde miste vår misjonsstasjon så tror jeg lider skibbrud på min tro.» Det er med en gudgiven seiersfryd jeg skriver disse linjer. Ingen uten ham hadde vi å henvende oss til; men da vår bibel jo lærer oss at intet er umulig for Gud, så lot han heller ikke i dette tilfelle lenge vente på sig. Likesom Moses (i klipperiften) fikk løfte på å «Se Herren bakfra», således også med oss. Vi ser ham nu bakfra. Vår stasjon er helt betalt og et byggeforetagende er igangsatt, en utvidelse av våre innfødte kristnes kvartaler, så vi nu vil bli istand til å ansette en innfødt evangelist-familie til.

Ja, venner, la oss sammen opphøje hans navn. Vi tror Herren for en åpen vei tilbake til India midt i september dette år. Be for oss og det formørkede Hindustan.

Om Gud vil, så tar vi en rundreise fra Oslo og rundt kysten til Stavanger og Bergen. Hvis vennene på de forskjellige steder ønsker å få besøk av oss, vil vi sette stor pris på noen ord i posten. Med ønske om et av Gud spesielt velsignet nytt år er vi eders i Kristus for India:

Broder og søster

Svendberg

Adr.: Fosseløkken pr. Halden.

Evangelist Sevr. Larsen

har nu virket i Filadelfiaforsamlingen Stockholm, i lengere tid. Han tenker sig hjem til Norge i midten av januar, for å besøke de steder han har lovet.

Forkynnelsen om Kristus Gandhi

Paulus skriver i sitt første brev til korinterne i det annet kapittel: «Jeg vil ikke vite noe annet i blandt eder, uten Jesus Kristus og ham korsfestet. Det høres kanskje enfoldig og intetsigende ut ved kun å betrakte disse ord, men ved å se nærmere inn i korintermenighetens stilling har nok vår kjære apostel funnet det rette middel og det rette emne for den menighet. Kristus-forkynnelsen var uten tvil det sundeste og beste middel for datidens menighet. Men er ikke denne forkynnelse like aktuell idag?

Vi hører meget ofte troende mennesker diskuterer om hvem som har den rette forkynnelse. Og man vil gjerne utheve: Vi har rett. Vår forkynnelse er den rette. Mon vi ikke her er litt sneversynte. Er ikke forkynnelsen om Kristus og ham korsfestet nok for oss? Eller har det blitt et uttømt emne for den kristne menighet idag?

Emnet om Jesus Kristus er rikt og allsidig. Hans ord har forundret hele verden. Tiden har ikke formådd å fordunkle dette lys eller svekke denne herlige kraft som finnes i evangeliet. Hverken før eller siden har noe menneske talt, som han talte. Og vi står spørrende: Hvorfra fikk Jesus sin kraft og visdom? Ingen skeptiker har kunnet gi et tilfredsstillende svar.

Fra det lille Nasaret i Galilea kom han, ulært i sprog — en ung tømmermann, som neppe var kjent utenfor landets grenser. Endog finner vi hans første offentlige tale — bergpredikenen, som den mest originale angående praktiske og moralske begreper, som verden noensinne har hørt. Ja, dette er om vår velsignede Frelser.

Jesus ord er de ømmeste, viseste, og mest likefremme, som noensinne er blitt talt til menneskene,

Og disse ord skinner idag klarere enn noensinne før. De er så sanne, så enkle i all deres makt, så lettforståelige og de gjør livet så fredsommelig, lykkelig og hellig, at endog mennesker, som ikke hylder kristendommen, erkjenner at hans ord er de viseste, som noensinne har lytt. Vi har i Kristus en kilde å øse av, som er uttømmelig. Hvor enkelt det høres ut, så er dog forkynnelsen om ham, det som kan tilfredsstillende alle hjertets lengsler. Og allikevel var hans trone kun et kors!

Jesus var fylt av kjærlighet. Han var synderes og tolderes venn. Det var en sterk og ren kjærlighet han var besjelet av, og den drog de falne mennesker ut av deres syndige laster fordi de blev mettet ved å høre hans velsignede tale og betrakte hans hellige fremtreden.

Han var ikke utdannet ved noe universitet, og tross det, finner vi som lever i det nåtende århundre ingen forandring ved hans verdifulle lære der har bragt så stor lykke til hele den siviliserte verden. — Ja, også endel til de usiviliserte menneskeslakter.

Det er denne forkynnelse vi også trenger idag! Noe annet fører ikke frem.

Vi vil forkynde om dette blod som blev utstøt på Golgata for hele menneskeslekten. Det alene formår å fengsle det syndsbetyngede hjerte og redde den dødsdømte skare som rastløst iler .not en evig fortapeise. Vil du være med å redde dem, så heis korsets banner høyt!

I denne tjeneste får du også den fornyede kraft dag for dag. Gleden og freden blir overstrømmende ved å bære frem dette budskap om synd og nåde.

Stefan Trøber.

Hamar.

9—1—1932.

Til Misjonsrøsten. Fred i Lammetts blod.

Har lyst til gjennom Misjons-Røsten å lovprise min Frelser, han som nedrev gjerdets skillevegg, fiendskapet, halleluja. Og ved ham så har vi adgang til vår Fader. Hvor godt det er å ha Jesus til venn og Frelser, og når alt omskiftes, er Jesus den faste grunn som ikke rokkes. Hvor godt det er å være under blodets beskyttende makt og ved blodet har vi seir over alt.

Min venn, du som er nedbøjet og bekymret og er ute på det stormfulle hav: Se på Jesus, se ham som din venn og Frelser og tro på ham, han som er rede til å hjelpe dig ut av alt det som tynger. Han har tatt alt med på forbannelsens tre, også dine bekymringer, min venn. Fortell alt til Jesus. Gå ikke til noe menneske, men gå til ham. Og du som ennå ikke er frelst, skynd dig og kom mens nådens dør står åpen. Ser du Jesus på Golgata kors, han henger der for din skyld, Hvordan kan du motstå ham som ofret sig helt for dig, min venn. Husk at du skal møte ham en dag — skal du møte ham som dommer eller møte ham som venn? Og måtte vi som er hans barn bøje os dypere ned i støvet for ham, så han kan få fylle oss med sin velsignelse og nåde. De

ydmyke gir han nåde, takk og lov. Vil få sende leserne en hilsen med Salm. 68.

En ringe søster i Herren.

Misjonsbeløp.

Kvitanser vedk. misjonær Berger N. Johnsen, Sydamerika, for 4. kv. 1931.

2. novbr. Mottatt fra Hans Høgehaug, Hjartdal kr. 26,60. 4. november: Fra en søster på Kongsberg 400 kr. P. G. Talaasen, S. Osen 27 kr., str. Hanna Bakken Vestby, v. P. G. Talaasen 3 kr. 23. novbr.: Mottatt fra Skiensfj. Kreditbank 5. dividende for tilbakeført check kr. 10,27, mkommet på møte i Bø 6 kr. 17. desbr.: Mottatt fra Marie Lang-Ree, Stang st. 10 kr. 19. desbr.: Fra venner i Herføl og S. Sandø v. Arthur Jensen 25 kr. Tilsammen kr. 507,87.

6. novbr. sendt misjonær Berger N. Johnsen 460 kroner, 20. desbr. sendt bladkontingent til «Misjonærens», Skien, kr. 5,40, sendt Berger N. Johnsen 75 kroner. Ialt kr. 540,40.

For mottagne kr. 507,87 takkes på det hjerteligste. Eders gaver og bønner er ikke forgjeves, da Herrens sak har velsignet fremgang der ute. Takk for det henrundne år og et velsignet nyttår ønskes.

H. H. Sønstebo, kasserer, Oterholt, Telemark.

Gandhi er forengat vendt tilbake til India. De mislykkede konferanser i London har ført til at nye uroligheter er oppstått, idet Gandhi åpenlyst har oppfordret sine landsmenn til en fortsatt satobotsjakkampanje mot England.

For de fleste ligger det et mystisk slør over personen Gandhi, denne forgydede indiske profet. I «Dagen» finner vi en interessant karakteristikk av Gandhi, hvorav vi tillater oss å ta et utdrag:

Er Gandhi nesten en kristen? Mange har trodd det og uttalt sig derefter. Mange har gått videre og sagt at Gandhi er et større vidne om levende kristendom enn de fleste kristne. En amerikansk prest er gått så langt som til å si, at dersom Kristus igjen skulde ta på sig en ny menneskeskikkelse vilde han fremstå akkurat om Gandhi.

Det er sikkert få som vil benekte at Gandhi er en stor og merkelig personlighet, at han øver en veldig innflytelse både religiøst, sosialt og politisk. Måske vil noen hevde at ingen har større politisk innflytelse i verden for tiden enn Gandhi.

Men det er jo noe helt forskjellig fra å si at han er en kristen. Når en begynner å undersøke hvordan hans religiøse oppfatning er, kommer en dessverre til den slutning at hans religion på mange og viktige punkter er helt avvikende fra kristendommens. Han har engang selv sagt: «I min religion er det plass for Kristus, for Buddha og for Muhamed».

Endel sitater fra Gandhis skrifter stadfester denne uttalelse: «Jeg er helt igjennem en reformator. Men min iver fører meg aldri til å forkaste noe av de vesentligste ting i hinduismen».

«I hinduismen er det rum for tilbedelse av alle profeter i verdens».

«En ny fødsel, en hjerteforandring, er fullstendig mulig i hver enkelt av de store religioner».

«Jeg kom til den slutning at alle religioner er riktige og alle sammen er ufullkomne».

«Jeg kan ikke gi Kristus en «enehersker-trone», fordi jeg tror at Gud atter og atter har latt sig inkarnere».

«Hinduismen, slik som jeg kjenner den, tilfredsstillt helt min sjel, fyller mitt vesen og jeg finner i Bhagvad-Gita-bokene og Upanishaderne en husvalse som jeg endog savner i Bergprekenen».

«Jeg vet om lasten som nu om dagen foregår i de store hindu-templer. Men jeg elsker dem til tross for deres ujevnelige feiler».

BORT MED BYRDEN

Den som vil nå fjellets tinde, må la all overflødig bagasje bli tilbake i dalen. Han må ha full bevegelsesfrihet og alle sine krefter frigjort til den store kamp.

I åndens verden gjelder det samme. Alle byrder må kastet av, alle krefter må samles om å nå op og frem. Men synden er sjelens tyngste byrde, og den kan menneske ikke kaste fra sig. Jesus Kristus kan alene ta syndens byrde fra vår sjel. Han gir oss krefter til å nå frem.

Den kinesiske og indiske misjonsmark

Forfs. fra 1. side. dergjerninger mot menneskens barn. Salm. 107, 8 (eng. overs.) Overført fra mørket til lyset for å forkygne hans dyder.

En dag møtte vi en mann, ivrig oppatt med å strø ut noe på veikanten. På vårt spørsmål fortalte han at det var en blanding av mel og sukker han strødde ut til mauren for å behage Gud.

En annen dag så vi noen i ivrig tilbødelse av sten. Ikke engang så meget som en utthuggen menneske eller dyreskikkelse. De smurte farver på disse stener og på sine panner, og hadde oljekaker som de ofret. Vi stanset og forsøkte å forklare dem at sten er sten, de vilde ikke høre den dag, men sa det var meget utbytte av å tilbe disse stener.

Igår, efter å ha vært i to landsbyer meget langt borte, gikk vi på tilbakeveien forbi en tilbødelingsplass. Det var en vannpytt og tre trempler. Var inne i to av dem, et for Ram og et for Sita, hans hustru. Stenbilderder oppstilt av dem og andre.

Til denne plass kommer det store skarer, i en viss fest for Ram, 2-3 tusen mennesker, som bader i den vannpynten, og hvad verre er, det samme vann drikker de også. Vannet kan de drikke selv om det er aldri så skiddent, men å drikke vann som en kristen har trukket opp fra brønnen, — nei, det vil endog ikke en mann av lavkasten gjøre.

Gjennnemgående har vi hatt gode imøter og folk har lyttet med interesse. Vi går ut tidlig på morgenen som regel til landsbyer langt unna, og har møter på forskjellige steder efter hverandre. På eftermiddagen har vi gjerne gått til steder nærmere ved. Dere skulde se forsamlingsne. Noen står, andre sitter på marken, mennene ofte halvnakne, mens kvinnene, iallfall i nærheten av sine menn, trekker sari-én godt for ansiktet, og bare kikker på oss gjennom en liten glytt. Noen tror vi er menn på grunn av våre topier, d. v. s. solhatter, som vi må bruke. Noen er fulle av spørsmål, mens andre i stum forundring stirrer på oss i stum forundring som vi skulde være det rareste i verden. Dog efter å ha sunget en lett forståelig sang på deres egen folkemåle, ser de på hverandre i forståelse. En kan se det på dem eftersom en taler at hjertene blir berørt; de innrømmer med sukk at syndens byrde er tung. Hvor ofte kvinnene sier på ekte landsbypråk: «Purija» («det er sant»), og hele deres uttrykk vidner da om at hjertestrengene er berørt, men da er det også vel-signet å kunne fortelle dem gledes budskap om en Frelser som vil ta imot det fordervede hjerte.

Vær med oss bare en dag. På første sted i landsbyen var det mange samlet, menn, kvinner og barn. Som de lyttet til evangeliet, kommer deres sjef og med hårde ord jager han noen av kvinnene vekk, og møtet oppløstes av sig selv. Det så ikke videre lyst ut. Vi gikk inn gjennom landsbyen og kom i samtale med en kvinne utenfor en husedør.

Hvor hennes hjerte var åpent og hvor hun slukte det som blev sagt! En annen kvinne kom til og mens hun lyttet rant tårerne ned. Et annet sted traff vi en flokk kvinner. Så velsignede det var å snakke med dem. Det var som ens eget hjerte blev varmet eller oppmuntret ved å møte mottagelige hjertes. Etterpå hadde vi møte inne på en gårds plass, hvor det både var menn, kvinner og unge. Gud var oss nær, og at hjertes var blitt rørt var lett å se. Tilsnitt gikk vi inn til landsby-sjefen — han som hadde oploset det første møte. Han var ikke ikke hjemme nu, men hans sønn (heller ingen ung mann), tok vel imot oss, og var en stille tilhører hele tiden. Vi fikk uforstyrt fortelle dem om Jesu kjærlighet og offer.

Kjære venner, be at Herrens And stadig må fylle oss, så budskapet kan bli båret frem under Hellig Andens salvelse og glød, og bed for dette folk at Gud må få gjøre sitt verk i mange hjertes.

Med hjertelig hilsen
Rachel Edwardsen,
Karwi, Banda distr. U. P. India.

James Hudson Taylor

Forfs. fra 1. side. forlate mig på noen som helst, men jeg vil forlate mig på Gud. Avreisen fant sted 19. september 1853, og efter 6 måneders besværlig reise nådde han sine lengsels mål — Kina.

Efter to års ophold i Shanghai foretok Taylor sammen med Burns noen reiser inn i landet for på denne måte å bli bedre kjent med landet og folket. Flere av Taylors brev fra den tid vidner om den glødende kjærlighet hvorved han omfattet sitt store og vanskelige arbeid. En tid så det ut til at arbeidet skulde få godt fotfeste i Ningpo, hvor lederen for en buddhistisk sekt var den første som blev omvendt.

Mens Taylor arbeidet i Ningpo avskar han sin forbindelse med Kinas evangelisasjonssekskap, fordi det var blitt meddelt ham at selskapet ofte kom i pengevanskeligheter og stadig måtte opta lån for å lønne sine misjonærer. Han utførte her i tre år selvunderholdet i arbeidet, og hans tillit til Herren blev ikke beskjemmet.

Tiden gikk og snart kunde det opprettes en menighet på 40 innfødte kinesere, og da Taylor hadde vært i Kina i syv år, syntes det å være åpne dører over alt, men såvel tid som krefter var altfor begrenset til at man kunde dra fordel av det. I en skrivelse som Taylor sendte hjem til sine slektninger på den tid, utgyder han hele sitt hjertes dype lengsel efter flere arbeidere, men det kom ingen dengang.

På grunn av hustruens sviktende helbred blev det nødvendig for Taylor å reise hjem til England, hvilket skulde få den største betydning for hans virksomhet i Kina. Det var for ham den største sorg at lægene erklærte at han ikke kunde vente å reise tilbake til Kina de første år, men det viste sig at adskillelsen fra Kina nettopp var et nødvendig ledd i forsynets store kjede, som

skulde resultere i den store Kinas innlandsmisjon. Under sitt ophold i England tok Taylor fatt på å revidere en oversettelse av det nye testamente i Ningpo-dialekten, likesom han sammen med sin hustru skrev en bok om Kinas åndelige trang og behov. Han sier om denne bok at hvert kapitel er undfanget i bønn. Den fikk sin store betydning ut omkring i England og bidro sitt til selskapet «China Inland Mission» (Kinas innlandsmisjon) blev organisert i året 1865. Andre skrifter om misjonsaken utgikk fra Taylors penn, og midlene til selskapet begynte å strømme inn. Endelig oprant dagen, da Taylor igjen kunde begi sig avsted til Kina. Reiseselskapet bestod ialt av 22 personer, av hvilke 16 skulde ta direkte del i misjonsarbeidet.

Efter ankomsten til Kina fortsatte Taylor sin strøtledende gjerning, som nu hurtig begynte å bære frukter. Man så med lyse lyse forhåpninger fremtiden i møte, og arbeidet er da også stadig gått fremad. Selv om «China Inland Mission» savel som andre misjonsselskaper led meget under det store boxeropprør, som raste over Kina, idet 61 misjonærer og 31 barn, som alene tilhørte Kina innlandsmisjon, blev myrdet, er det intet som har formådd å stanse den strøm av selvpofrende menn og kvinner som både da og siden har vendt sine skritt mot dette gamle Østens rike.

FOR FAMILIENS YNGSTE

ELSKEDE SMA VENNER!
I Jesu kjærlighet og nåde.

«Engelen sa til dem: Forferdes ikke, ti se, jeg forkynder eder en stor glede, som skal vedtæres alt folket: Eder er idag en Frelser født, som er Kristus, Herren i Davids stad!» Luk. 2, 10-11.

Dere vet sikkert at dette var de ord engelen talte til hyrdene på marken. Har dette budskap bragt dig glede? — Jeg er meget lykkelig fordi dette Jesu komme betød liv og håp for mig!

Dog, venner, tenk at så mange av mitt folk ikke har hørt og ikke vet, at det er en Frelser som kan frelse oss fra døden og inn i livet! Ja, det er sørgelig. Kjære dere, be for dem! Gud ønsker å bruke oss alle til å bringe dem budskapet, som sitter i mørke og dedaskygge!

Atter en jul! — Hvordan har du det? Er du glad? Jeg er meget glad fordi han ikke bare fødtes, men døde.

Ikke bare døde, men opstod! Og nu er han ved Guds helre hånd, hvor han går i forbonn for oss! Ja, dette er grunnen til min glede! Halleluja!

Hvordan føler du når du feirer den nåde-gledestof? Du tenker på at han elsker dig, han frelste dig, men glem heller ikke: Han kommer snart igjen! En dag hørte jeg Herren tale i et budskap til oss: Se, jeg kommer snart! Tror du dette at han kommer snart? La oss da være rede, så vi ikke skulde lates tilbake!

Vi har nettopp hatt et 10 dagers stornemøte her i Suanhwafu. Riktig mange var påvirket (ca. 20-30) av Guds And, bøiet sig og bad Gud om frelse og forbarmelse. Vær snilld å be Gud at han må grunnfeste dem og bevare dem til han kommer!

Dere kjenner mig nok ikke, men jeg er også en, uttatt ved Guds nåde. Om dere skulde like å se mig, sender jeg et bilde av mig, og så, bruk mig i bønn at Herren må kunne bruke mig i sin gjerning.

Jeg skal ikke skrive mer denne gang, farvel. Må Herren hjelpe oss alle at vi kan efterfølgje Jesus. Lukas 2, 52. — — Fred!

Suanhwafu 28.—11.—31.
Deres lille bror i Herren
Chang Wen Tsao.

Der er dem som strør ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom.
Ordspr. 11, 24.

Kina.

- F. O. SHRODNER:
A. Tofner, Sofienberggt. 16, Oslo.
MARGRETHE DØRUM og HILMA KARLSEN:
Janette Bruu, Welhavenagt. 10, Oslo.
CHRISTOFA BRUNTLAND:
L. Hvidsten, Tystnessmug. 28, Bergen.
HELGA LUNDEBY:
J. Lind, Verlegatei 21, Moss.
RUTH PEDERSEN og ESTHER PETERSEN:
Inkassosjef Th. Wessel, Nordstrand.
JENS FJELD:
K. Aarmo, Ski st.
OLGA SCHULT:
Gerda Siveland, Rosenborggt. 1, Oslo.

- ALFHILD BJERVA:
G. Bergh, Youngsgt. 1, Oslo.
SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN:
Th. Wessel, Nordstrand pr. Oslo
M. PAULSEN og IDA LORENTZEN:
Bidrag kan sendes Misjons-Røsten.
AGNES og TORKILD RASMUSSEN:
J. Lind, Verlegte 21, Moss.

- Manchuria.
MARTIN KVAMME:
Bidrag kan sendes Misjons-Røsten.
Finnmarken.
OSKAR GAMST, Breivikbotn.
DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn.
ASTRID SCHIE, Breivikbotn.
ANDREAS MATHISEN, V. Jakobselv.
DORTHEA KLEM:
Thora Finnerud, Danvik, Drammen.
KRISTIAN SKIPPERUD:
Anna Thjersens, Teatergaten 1, Oslo.
MARTHA HAGA:
Jørgen Monsrud, Harestua.

- Argentina:
BERGER N. JOHNSEN:
H. H. Sønstebø, Otterholdt pr. Bø, Telemark.
SIGURD GRØNVOLD:
Johan O. Johnsen, Sløttelstad.
P. EVENSTAD:
Afrika:
Emma Hoel, Parkveien 6, Oslo.

TOMINE EVENSTAD:

- Gartner M. Waide, Ibsenagt 104, Bergen.
HILMA HERMANSEN:
O. Krogstad, Soli, Rælingen.
INGRID LØKKEN:
Misjonskasserer for «Salens», Oslo.
S. W. Bjertnes, Torshov p. o., Oslo.
MARGIT HARALDSEN:
Lods Henrik Johansen, Løvenskiolds. vei, Lilleaker pr. Oslo.
HANSINE NESFOSSEN:
Constance Nøstdal, Solheimsgate 40, Bergen.
MARTHA KVALVÅGNE:
Fru Anna Næsdal Sydnessmug. 4, Bergen.
MAXIMILIAN HANSEN:
Caspara Solvik, villa Fjordgatt, Osnes pr. Heggedal.
DEN NORSKE KONGOMISJON
CHRISTIANSEN:
Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.

- India:
DAGMAR ENGSTRØM:
O. Ekmornnes, Jarveien 11, Lilleaker.
ANNA JENSEN:
Amalie Karlsen, V. Porsgr.

- FRANCK DESMOND:
Hardy O. Mossberg, Kreditbanken Halden.
HANS SVENDBERG:
Form. J. Karlsen, Haldens vevet Tistedalen pr. Halden.
B. og GUNHILD FINSTRØM:
Anne Husås, Kviteseid, Telemark.
BORGHILD NORDLI:
Dronningensgt. 20, Narvik Nord-Norge.
DAGMAR JACOBSEN:
Sverre Severinsen, Smittestovveien 19, Drammen.
HILDA WERGEDAL:
Jens Jarnes, Passerbæk p. o., Sandvør.

- RACHEL EDWARDSEN:
Kontorist O. Langerud, Numedalsbanen, Kongoberg.
VALBORG FRANDSEN:
Bidrag sendes «Misjons-Røsten».

Utgit ved en redaktionskomité.
«Glommens» trykkeri, Sarpsborg.

NUMMER

M

Følgende Ruth Kristianse sikkert les

Tusen tak for flere ukten var ko jeg har jo tersend hit bare er en går det kan for jeg får da får den, godt her, og mer stadig, de tror og s at de kan b hit for å l må jo vite kan døpe de ner, en av til Gud hoit godt for alle de ber hoit ner vil så g Jeg var hos her det stre me utenfor gen til akre aldeles nød til dem ofte gen til å fo kan tro det stor åpen pl hovdingens lig grunn he stor citronh så kommer Der er 5 kol et «kjokken kenet er et som gir god og gnir mat sitt egentlig

ATEISMEN

Misjonspr sendt «Kr. de artikler, Lensquin, m pances». St kortet, fri o om en utrol «Brodrene Berlins Sov hemmelige ordrer. De skape frem ve folkets r Vi må sk vemmelige forutfattede respekten kvinne, k foreldre og foelse. Jeg blev i er forfatter